

bila majhna podnosnica za lovsko nerodnost, pa soprog se je presrečno smejal temu vezilu.

Sedaj pa visi ta muf na steni med puškami in lovskimi noži, med ribiškimi orodjem in pipami, med slavnimi lovskimi spominki.

Kadar se gospod svetovalec pozimi odpravlja na lov, tedaj pa zakliče: „Otroci, zdaj pa še Karota!“ In ti hitro planejo k steni, da mu podajo muf, ki nosi sedaj to ime.

Andrejček, ta presneti Andrejček je v Častislavičevem domu ovekovečil spomin nesrečnega Karota.

Spomin na polelje.

*Jesenski pišejo vetrovi,
vejevje golo trepeta,
zakurjeni so nam domovi,
da biti je lepó doma.*

*In mati v skledo da vodice,
gorkota vabi nas iz nje,
da z njo operemo si lice
in ves životek in peté.*

*In kar igračic še imamo,
vse morajo se v vodo prat,
le kuška v jezero ne damo:
skalil bi slobnež vodo rad.*

*Ko mi dospemo iz kopeli,
bo psiček z repkom zamahljal,
in zrlí bomo ga veseli,
kako po mlaki bo ceptal.*

E. Gangl.